

—Quin dia tornaràs?
—Oh! Almenys dintre una setmana. Entre el sant de la meva dona i tu, m'heu escurat la bossa.

GRAN TEATRE ESPAÑOL

Companyia de vodevil i espectacle modern de
JOSEP SANTPERE
Primers actors i directors:
JOSEP SANTPERE, ALEXANDRE NOLLA

Cada dia. L'èxit mai vist a Barcelona. *El triomf del vodevil sonor d'Alfons Roure* i música del mestre *Torrents*:

La reina ha relliscat

Delirants ovacions al «Xotis ministerial», «La reineta ha relliscat», «El Cok-Tail de l'amor». Es opereta? Es revista? Es comedia? Es vodevil?

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA
EMPRESA: ESTANISLAO GUIRO

Grandiosa companyia d'atraccions i revistes mexicanes LUPE RIVAS CACHO Cada dia, èxit de la revista mexicana
ZARAPES, CASTORES Y REBOZOS
i també de la magna revista mexicana
TIERRA DE SOL Y DE ROMANCE
formidable creació d'aquesta companyia

TEATRE CATALÀ ROMEA

HOSPITAL, 51 - TELEFON 19691
COMPANYIA VILA-DAVI

— Avui nit, esdeveniment artístic —
ESTRENA DE L'OBRA
DE L'ENRIC LLUELLES

3.000,000 BUSQUEN HEREU

FORMIDABLE
PRESENTACIO

EDEN CONCERT

Telèfon 19623. — C. Assalt, 12
Empresa DAMICO I LAGE

Tarda, 4 Nit, 10
AVUI
Exit dels nous debuts a Barcelona
NIEVELINA - A. SANCHEZ
J. CASTEJON - E. DAZA
M. SANTACRUZ - N. MORALES
GERMANES ORTEGA
PITUSILLA
ZINARAY ET MONIELA
De 1 a 4. Fantàstic Cabaret
ELS ORFEO
FINA LEWIS AND WINE

Royal Concert

MARQUES DEL DUERO, 106. Tel. 20384
Direcció artística: *Leopold Moral*
ELMUSIC-HALL de les cares boniques

TRINI GIMENO - LOLITA FLORES - DELMONTE - GALLEGUIYA - MARI CONTRERAS - ISABEL BURGOS (grandiosa ballarina) - FLOR DE MALAGA (estrelleta de la cançó)
MARINY
formidable ballet
Totes les nits, de 1 a 4 de la matinada, grans festes tabarinesques en son hermós SALO (FOYER), amenitzades per dues notabilíssimes orquestres, *REMEN WARTY I F. GAYO*

MOUIN ROUGE

VILA I VILÀ, 93 i 95. Teléfon 31085
Parallel

El millor programa de Barcelona
CARME SANCHEZ, elegant escultura
CONXITA MARIN, nina de ball
VICTORIA NUÑEZ, ballarina elegant
GERMANES NEGRI,
GERMANES NAVARRO
càtedra de frivolitat
D'una a quatre matinada
FOYER - DANCING
60 belles tanguistes
Gran succés de l'orquestrina THE MUSETTE JAZZ

BA-TA-CLAN

85, Marqués del Duero, 85. - Telèfon 21374

Tarda a les 3'30 i nit a les 9'30.
M. VILLANOVA
BELLA MARUSITA - A. ESTEVE - M. MADRID - CRISALIDA
PILY - BETTY
Parella de cant i ball
CAROLINA DE LA RIVA
estrella de ball, de gran èxit
MARI CARMEN
acompanyada a la guitarra pels germans «Ricardo»
Dancing d'una a quatre matinada

Teatre Apolo

Companyia lírica de
JOSE LLIMONA

Cada nit. Formidable èxit de l'obra lírica en 2 actes de Victor Mora, música del mestre Rafael Martínez Vall,

L'ALIGA ROJA

Protagonistes: Joan Rosich, Paquita Rodoreda, Mercè Garcia, Gari-Gòmez, P. Font Mola, Josep Llimona, Albert Cosín, Jesús Royo. — Parella de ball
LADY AND JAURI

EL TROPEZON

CABARET POPULAR

Sigui pràctic, i escolti un consell d'amic:
Bones begudes, excellent música, dones formidables, barrila, bon humor i preus baratíssims, sols els trobarà a aquest cabaret.

CARRER ABAD ZAFONT
Davant del Teatre Espanyol

La Buena Sombra

CAMPIONAT D'ESPANYA
DE PACIENCIA
10,000 PESSETES EN PREMIS
Aquesta setmana ha sigut batut el récord mundial per l'espanyola PURA NAVAL i el suís BRANN ANTON.

CADA DIA ESTA MES CONCORREGUDA «*LA BUENA SOMBRA*»

CATALÀ!

EL TEU SETMANARI

ALEGRE ES

«PAPITU»

Teatre Victòria

COMPANYIA DE GRANS ESPECTACLES
Direcció artística: *Manuel Penella*
Primer actor: *Eduard Gòmez*

Cada tarda, colossals vermuths: Cada nit, formidable aconteixement de l'extraordinari èxit frívol del mestre Penella:

EL HUEVO DE COLON

Magistral interpretació de Pepeta Huerta, Teresa Silva, Julita Ramírez, Gometes, Aquaviva, Pradas i les 35 hermosíssimes segones tiples.

LA IDEAL

GOMES HIGIENIQUES

Legítimes alemanyes garantitzades.
Lavatges i irrigacions per a després de l'acte sexual
SERVEI DES DE LES 9 DEL MATI FINS LES 3 DE LA MATINADA
SANT RAMÓN, 29
(AL COSTAT C. ASALTO)
TELEFON 15982

No ho oblidi: contra ULLS DE POLL, DURICIES, I VERRUGUES, únicament

JEIL

Desconfieu d'altres recomanacions i exigiu sempre CURA-ULLS DE POLL "JEIL"

Preu: Pessetes 1'75 el tub - En Farmàcies i Drogueries

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Consell de Cent, 201
TELEF. 32596
Apartat de Correus: 916

PAPITU

Primera i única revista catalana de la vida alegre

Dels treballs publicats en són responsables llurs autors. - No es retornen els originals ni es remuneren altres col·laboracions que les sol·licitades prèviament

BARCELONA, 4 DE MAIG DE 1932

GRIMEGIA DE LA SETMANA

INSTRUIR DELECTANT

Instruir delectant ha estat sempre el lema de la gent que té la missió d'ilustrar-nos amb llurs ensenyances. La cultura no arrela així com així en l'erm de la intel·ligència obtussa de certs exemplars humans, i cal servir-la a petites dosis, amanida amb un cert picant que atregui i desperti l'afany de saber en les multituds. Per això i res més que això, els editors es trenquen el cap cercant la manera de popularitzar els temes més científics disfressats amb un cert aire de pornografia que enllemineixi el client. Un tractat científic sobre la menstruació interessaria a molt poques persones i obtindria una venda migrada com un vulgar recull de poesies clàssiques. L'editor però, home bregat en el negoci editorial, amb l'excusa de la menstruació il·lustra el llibre amb unes quantes fotografies suggestives preses en el lloc on es desenrotlla l'acció *i amb una portada a dues tintes i un títol* La menstruación al alcance de todos, *es cansa de vendre exemplars i es converteix en un magnífic burgès respectat de tothom.*

L'home s'engresca i acaba convencent-se de que amb els seus llibres fa un bé a la societat, i immediatament edita Los peligros de la masturbación; *un llibre eminentment científic il·lustrat (això és imprescindible), en el qual, tot exposant-hi els perills de la masturbació, es descriu l'art de masturbar-se. Els nois de catorze anys, desitjosos de corregir-se en llurs inclinacions, tots, com un futur sol home, compren el llibre i l'edició s'exhaureix ràpidament. Immediatament, però, sorgeix la competència, i el mercat es veu invadit amb llibres semblants.* Aberraciones sexuales, La higiene del invertido, Los goces prohibidos *i altres formen una cortina davant del quiosc i el públic, àvid d'instruir-se i de fer-se una cultura, els compra. Cada llibre conté una respectable quantitat de fotografies amb* tots els pèls i senyals, *que són l'ham*

Aquesta mena de literatura científica, però, té un contrincant terrible. Ens referim a la novella galant. La novella galant i la novella higiènica es disputen el mercat sense contemplacions. Així com la novella higiènica es val de les fotografies per atreure el client, la novella galant es val exclusivament del títol. Els editors, a l'escriptor únicament li exigeixen el títol. El demés no té importància. Si l'escriptor no té temps, un mosso qualsevol s'encarrega d'omplir de text les pàgines interiors. La qüestió és el títol. La lengua de Cervantes, *per exemple, és un títol que es presta a tantes apreciacions i a tants equívocs, que ja té l'èxit assegurat per endavant. L'argument és el de menys. Mentre el protagonista de la novella es digui Cervantes i no tingui manies n'hi ha prou.*

I és que hi ha gent escrupolosa que volen la pornografia encoberta amb una capa científica o artística, i gent poc treballada que exigeix que la pornografia els entri pels ulls. Els primers s'esplaien comprant Desnudos artísticos, *els segons* Los secretos de la Pelvis.

Un editor que s'atrevís a publicar una col·lecció de fotografies sota el títol de Desnudos puercos, *hi perdria diners i passaria molts mals de cap. Un editor que tingués la sinceritat de titular una novella galant* Los secretos de Pepita Pelvis, *perdria el temps i no guanyaria per reclamacions.*

L'art de l'editor precisament consisteix en això. En el camouflage. *Disfressar el científic de pornogràfic i de pornogràfic el que no passa d'idiota.*

Instruir deleitando, *la màxima que va popularitzar en Calleja en les seves edicions destinades als infants, ha tingut uns continuadors que don Saturnino mai no hauria pogut sospitar. I és que d'ençà que a Barcelona va editar-se una revista per a nens de setze a vuitanta anys, ja no hi ha diferència d'edats i les màximes poden adaptar-se a tothom.*

La generació que ara puja arribarà a posseir una cultura originalíssima. Potser no sabrà geografia ni història, però d'obstetrícia, menstru, puerperi, higiene, fenòmens sexuals i abortaments en posseirà uns coneixements vastíssims que fins li permetran donar conferències.

Alegrem-nos-en, ja que cultura significa progrés, i si tant poc costa fer-se una cultureta científica, femnos-la i assistim als exercicis pràctics de les Universitats de barrets.

EUFEMI RODRÍGUEZ

—Quins ruixats que cauen, noia!
—Sí. Això em recorda els temps que tu eres més jove!

DEMANEU SEMPRE CONYAC VALDESPINO

ARA FA VINT ANYS

EL DÈU PAN HA MORT

Conten que quan el cristianisme va començar a fer collecció de verges i màrtirs, es va sentir una veu que cridava pels boscos i les illes de la Grècia: «El déu Pan ha mort!» Així ho deien el savis i nosaltres ho repetim per si no havia arribat a coneixement de tots els nostres amics.

Bé, doncs, aquests dies, per Barcelona corre la mateixa veu. Entre el Comitè de Defensa i el governador l'han tornat a matar a aquest pobre déu Pan, que havia lograt ressuscitar mercès a la Solsona, la Sada Yaco, la Carmela i demés sacerdoteses de Venus i a un cinema fantasma

Anàvem a *La Buena Sombra* o a l'*Edèn Concert* o al *Gayarre*. Sortia una i ens mostrava un trosset de pit. Sortia una altra i, allò de *todavía más difícil*, ens ensenyava fins a mitja cuixa. Apareixia una altra i aleshores arribàvem a l'apoteosi. I a la sortida, ens trobàvem els que havíem anat a l'*Edèn* i al *Gayarre* i a *La Buena Sombra*.

—Hem vist dues apoteosis.

—Doncs, nosaltres tres.

—I nosaltres cinc!

Però ja no se'n veuen gaires d'apoteosis. La Nuesa es veu forçada a gastar camisa llarga i els faunes i sàtirs que corrien han tornat a reposar, veient que *per els* mucic-halls ja no fan efecte de cantàrida. Ho sentim per les senyores, perquè la tropa de faunes estarà composta de senyors respectables, que com més apretaven els diaris del Comitè, més anaven a

Els sàtirs, convençuts de què els cafès-concerts podien sofrir la censura eclesiàstica, es dedicaven al cinema eròtic. Però això de veure cinema sicalíptic sembla una carrera de la «Copa Catalunya». A tal carrer, prop del Parc. I vers allí falta gent. Arribem i avui no pot ésser, però demà ho farem en un cinema de Sans, i allí res, que fem el favor d'anar demà passat a Gràcia. Quan anem a Gràcia i estem asseguts i esperem amb la natural emoció l'aparició de les alegres pellícules, es projectà un retolet que diu: «Per ordre superior queda sospesa la sessió».

Això del cinema vert, sembla l'Almanac dels Noucentistes, que tothom en parla i ningú l'ha vist. Però el senyor Portela no pot tolerar que el déu Pan — encara que el barceloní sigui un Pan sucat amb oli — el matin d'aquesta manera. Una ciutat que s'estimi, sobretot si és una ciutat llatina, no ha d'espantar-se perquè una dona es tregui la camisa en un cinema a la una de la matinada, perquè l'hora s'ho porta. A més, haventse comprovat que la població decreix, espectacles com la Pulga i els que diuen que es veuen en els cinemes verds, són molt convenients per a la pau dels matrimonis i l'augment de població, coses ambdues que deu protegir un bon gobernador.

PAPITU creu que tot podria arreglarse, donant llibertat als faunes i a les nimfes, però imposant una contribució que s'emplearia en dir misses i oracions. Si es perdia una ànima admirant una pellícula, amb unes quantes misses es lograria treure'n una altra del purgatori i per a les que es condemnessin contemplant les apoteosis de la Solsona i la Sada Yaco, els bons creients resarien. I a més, senyor Portela, vostè ja sap que els grans sants han estat els grans pecadors. Qui sap si entre els concurrents als cinemes que vostè persegueix, hi ha algun Sant Agustí, que s'està posant a prova amb les temptadores pellícules, perquè sigui més forta la victòria del seu esperit sobre la seva carn?

Desitja vostè passar unes hores agradables? Vingui a veure'm!...
ROSARIO
«CHIC»-HIGIENE-DISCRECIÓ
Rambla Sta. Mònica 9, pral., porta segona
(escala costat Administració Loteries)
Casa tranquila: no hi trobarán soroll ni xivarri

—Quina llàstima! Tants aucells sense refugi i ni un vol venir a ficar-se al meu niu!

Igual que vint anys enrera

Ha estat clausurat un music-hall i hen estat multades—encara les interessades no saben per què—unes artistes que, sembla, sortien un xic lleugeres de roba. La delació ha corregut a càrrec d'*El Correo Catalán* que, pel que es veu, és article de fe per les autoritats de la República. La moral, com sempre, ha sortit perdent. Les noies que no poden sortir a escena a cantar una rumba i anar després a les llotges a menjar-se un sandwich de pa amb tomàtec, ara que estan sense feina i han de pagar multes, no és fàcil que canviïn d'ofici i es facin bugaderes o cuineres, sinó que el més segur es que cerquin la protecció d'algun senyor de diners que els posi el presupost a to, i, si no el troben, se'en vagin a guanyar honradament la vida planxant matalassos a deu pessetes la sessió, amb propina.

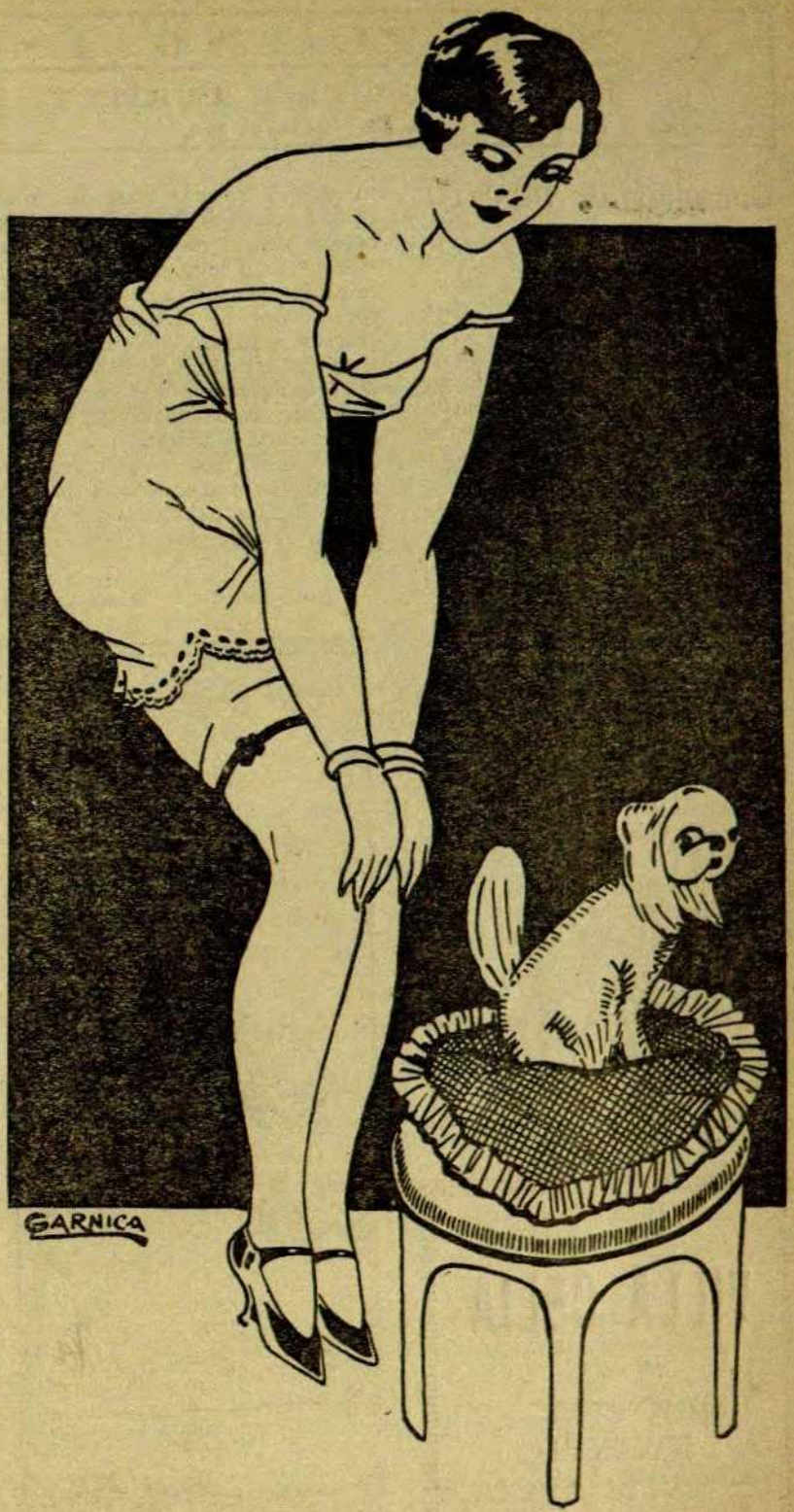
Mentrestant, cambrers, acomodadors, tramoistes, músics, directors artístics, empresaris de cafè-concert, com que no és fàcil que es puguin dedicar a fer senyors, entre altres raons perquè són massa lletjos, aniran a engruxir les ja nombroses files dels obrers sense treball. *El Correo Catalán* s'haurà apuntat un triomf més; hom podrà palesar que el convencionalisme no és un mot va.

Ara, al curiós és que tot això s'hagi fet basant-se exclusivament en una delació de l'òrgan oficial dels carques. Sense pendre's la molèstia de comprovar-la ni comunicar prèviament la denúncia com fora natural i lògic. Amb més dret que el *Correo Catalán* diu, sense èsser veritat, que als cafès-concerts es cometen immoralitats, nosaltres podríem dir que a les esglésies i als convents es fan coses lletges, i demanar la seva clausura. Però, ah! que les pobres noies dels cafès-concerts no tenen qui les defensi i que hom podria dir d'elles allò d'aquell *torero* de cinquè ordre que torejant en un poble rebé un telegrama dient que la seva dona havia dat a llum.

—Y *qué ha sío*?—va preguntar al que li llegia el telegrama, perquè ell no sabia de lletra.

—*Una niña.*

—Bah!—feu el *torero*—¡*una chica*! y, resignadament, afegí: *Carne pa pillos*!

—I, sobretot, Lilí, no t'escoltis els gossots. Són pitjors que els homes!

ES SENZILLAMENT FORMIDABLE, EL LICOR
CAPRINET
Fàbrica i Despatx:
BARBARA, 35

"HAZUL"
ACEYTE YNGLÉS
MATA LADILLAS PERFECT
NO TACA

Consultori de PAPITU

(Tots aquells dels nostres lectors que tinguin algun dubte referent a qüestions d'història, art, literatura, indústria, comerç, navegació i mal de pedra, poden dirigir-se a aquesta secció amb la seguretat de què la preclara intelligència del nostre company Alfius Fraveris els hi donarà la llum que necessiten sense escatimar-hi quilovats).

Xeringueta.—El que et proposa la teva amigueta és un joc molt lleig: les nenes ben educades no ho han de fer això; han de preferir sempre més que les superfícies lises, les superfícies abonyegades. Més val que acceptis jugar a fet a amagar, i al «jo te l'encendré» amb el teu cosinet, que es veu que és un xicot tot puresa i candor. Si jugueu a fet a amagar, escull llocs on sigui difícil que us trobin, i ja veuràs el divertit que és. Amagant-se al W. C., darrera les portes i a sota dels llits, el divertiment s'allarga i s'intensifica. A més, una vegada amagats a sota el llit, és molt fàcil passar de baix a dalt i acabar amb tota comoditat el deliciós entreteniment.

Un que paga el beure. — Ho sento molt, però no hi ha cap animal, en cap especie zoològica, al que, una vegada li hagin crescut les banyes, se'ls hi puguin extirpar sense deixar senyal. La culpa és de vostè, perquè es casava. Ara ja no li queda més remei que tenir resignació o suïcidar-se. Si es decideix per això darrer, li recomano que ho faci menjant molts plàtans i bevent després rom en quantitat comercial. Es molt original i té l'aventatge de què una vegada *bufat* no es recordarà de la dona que el porta a aquesta fi tan espiritual. Si es decideix a romandre entre nosaltres, procuri consolar-se passant-los la factura als seus amics íntims després de cada visita a la seva santa llar.

Turista tímida. — Si va a visitar les runes de ço que fou la poderosa Babilònia, no s'ensurti quan li ensenyin les restes dels reis assiris. Coneixem una nordamericana que va desmaiar-se quan el guia li va ensenyar el Nabucodonosor.

Una senyora de sa casa. — Si la lavativa es dóna sense l'absoluta entrega del malalt, es corre el greu perill de què el caldo d'eucaliptus s'estengui per tota l'habitació sense portar als intestins el seu saludable efecte degut a què el malalt acostuma tractar de frustar l'acte per una por ridícula que li fa veure la cànula del tamany d'un clarinet, i prefereix morir abans de transigir amb una invasió d'aquestes proporcions; per a evitar aquestes aprensions, no hi ha com amagar la cànula, i quan el malalt s'hagi posat ja de costat, contar-li uns xistes per a treure-li l'escama. Quan la «víctima» rigui a tot drap, s'apunta la cànula a dos centímetres de l'orifici, procurant que el que la sostingui sigui persona de pols ferm i de gran serenitat. Llavors se li fan al malalt unes pessigolles a la panxa i en replegar-se en una riallera convulsió, ell mateix se la ficarà dintre. Una vegada s'hagi lograt això, ja no cal més que alçar el dipòsit i obrir l'aixeta.

Aficionat a l'astronomia. — Per a veure bé les estrelles cal fer una d'aquestes coses:

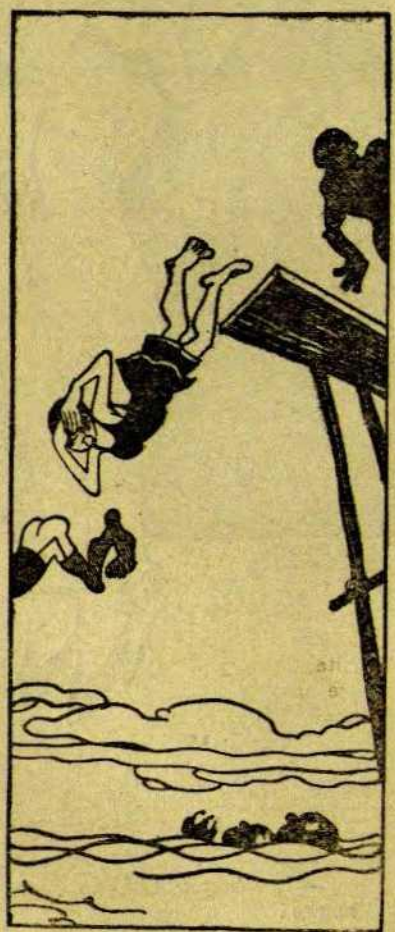
Mirar al cel en una nit serena.

Fer-se trepitjar un ull de poll.

Repicar-se el cap amb una bola feta amb un full de «Gracia y Justicia».

Anant al «Còmic».

I viatjant amb auto pel carrer de Marina.

—Per què es tapa els ulls la teva dona, quan es tira a l'aigua?

—Es que, davant meu, es dóna vergonya de fer el salt...

VILLA CELIA
HERMOSURA
JOVENTUT
ELEGANCIA
SANTA PERPETUA, lletra A
(Junt a la Plaça Lesseps)
TELEFON, 75917

LA MASCOTA
Casa dedicada exclusivament a la venda de
GOMES HIGIENIQUES
Es la millor assortida i la que els garanteix per la bona qualitat.
Mata cabres, en polvors: 50 cèntims; en líquid: UNA pesseta.
1, SANT RAMON, 1 Barcelona. Obert de 9 matí fins 3 matinada.

XAFARDERIES

ESTETICA TIPOGRAFICA

Per si el sofert ram de les arts del llibre ho vol retallar o guardar-ho reproduim a continuació el membret d'un sobre que un eixerit viatjant ens ha enviat des de la papitesca población de Tàrrega. No ho troben que fa bonic això de *Tarrega* y *Patatas*? Heus ací una població que segurament cap català coneixia encara.

Fonda J P E CEREALES

La casa que trabaja **Teléfono,** **HARINAS**

mas económico. Plaza del Carmen, - TÁRREGA Y PATATAS

ELS PETITS DELINQUENTS : : : : :

Aquesta líhem llegit en varis rotatius:

«Al dueño del establecimiento, Casimiro Garrete Cusidó, (a) El Nen, le fué ocupado un frasco conteniendo cocaina.»

I, fent honor al seu motiu, suposem que el deuen haver enviat al Tribunal de menors.

LA MIROBRIGA

En un carrer molt popular de Sant Gervasi hem vist una botiga que porta per nom «La Miròbriga».

Oefrim pela amb cinc en calderilla al que en tregui l'entrellat del que vol dir aquest nom.

«EN CADA P. UN AMOR»

Amb aquests mots en lletres lluminoses anunciaven no fa gaires dies al «Cinema Odeón» d'aquesta ciutat la pellícula «En cada puerto un amor».

Pel que es veu, al lloc que els hi quedava, no li restava espai per totes les lletres. I, com que no sabien la manera d'abreviar-ho, van substitur el mot *puerto* per una *p*.

Més la gent, malintencionada a tot arreu, i encara més al carrer de Barbarà, lloc on es podia admirar l'esmentat rètol, ca entendre que allò no volia dir *puesto*, sinó un altre mot de quatre lletres que consona amb *ruta*. I el cinema es va emplenar d'espectadors i espectadores, que es pensaven que allò era un film *«para hombres solos»*.

A «La Vanguardia», a més de perdre el respecte al «caudillo», han perdut l'ortografia.

Retallem del rotatiu antilerrouxista del carrer de Pelai:

—Escolta, nena: vols que anem a prendre una copeta de conyac Valdespino?

—Vols dir, Pepet? Mira que acabarem com sempre.

—Això és bo; ja saps que el conyac Valdespino és el ideals dels enamorats.

Es a dir que *a* anunciado? Es veu que juntament amb el respecte a *Don Lacandro*, els de *La Vanguardia* han perdut l'ortografia.

JA FEIA BE AQUELLA VELLA...

El senyor Joaquim Montaner i Castaño, ex-secretari de la grrrran Exposició Internacional i Garrafal de Barcelona, escriu ara a «El Día Gráfico» una secció que es diu: «Discos».

I, naturalment, es declara republicà.

El xisto aflueix tot solet a la ploma

Canvi de disc.

L'ESTRANGER

Amb aquest títol, en Rosic Català ha escrit una novella.

I, a Terrassa, hom diu que quan es posà el volum a la venda a les llibreries, foren molts els que exclamaren:

—Quina sort! Total, per haver estat alcalde i haver estat segrestat pels comunistes llibertaris, li fan una novea!

Hom sap, en efecte, que l'alcalde de Terrassa, a l'època d'aquests successos, es deia Avelí Estranger.

Ai, *Fai*! I que en fas dir de disbarats!

CASA ANITA • **19 - HOSPITAL - 19**
(ANTIGA CASA MAMÀ)
TOTALMENT REFORMADA PREU: DEU PESSETES
FACI UNA VISITA I QUEDARA MERAVELLAT
VERDADERES PRECIOSITATS

Per què es casen elles?

Ara que està de moda l'esport de la psicologia, consistent en descobrir els secrets i característiques de l'ànima que aguanta a cada un dels nostres conciutadans, hem tingut la debilitat d'intentar un modest sondeig d'aquesta mena per a oferir-lo, com a be de pasques, als nostres lectors.

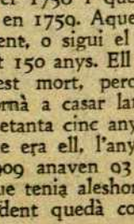
Prescindint en absolut de l'interior masculí, car els homes poseeixen un interior de poc interès (el 4 per 100, generalment) ens hem dedicat a estudiar l'interior de les ànimes femenines, extreient-ne, entre altres curioses observacions, les causes i idees directrius que en els temps actuals porten a la dona al matrimoni.

Són quaranta. Ni una més ni una menys. I són:

Per caprici,
per costum,
per despit,
per debilitat de caràcter (condescendents que són, pobretes!),
per fer denteta a les amigues,
per odi,
per practicar el feminisme (aspirantes a la judicatura).
per consell de família,
per enveja,
per poders.
per correspondència (agències inclusiu),
per reclam,
per amor a la infància,
per un títol (sense necessitat de fer la carrera),
per aficions tauromàquiques,
per prescripció facultativa,
per hàbits de netedat (no hi ha com el matrimoni per treure taques),
per avorriment,
per vanitat,
per contemplar el seu retrat als periòdics d'en Pich.
per irreprimible vocació de botxí,
per afició a la loteria (buscant una aproximació),
per neurastènia aguda,
per destacar en la literatura (trobant editor responsable).
per devoció a Sant Francesc Xavier (en bitllets del Banc),
perquè així acaben la majoria de novelles i pellícules,
per estar acompanyades a l'hora de dinar,
per divorciar-se,
per a visitar les sales d'espectacles frívols (mal vist en les solteres).
per «analitzar» ànimes masculines,
per tenir de qui parlar mal a les amigues,
per coleccionar cognoms.
per triomfar al cinema (acabant *en cinta*)
per poder sortir soles al carrer,
per veure *què passa*,
per no morir sense conèixer Viena i París,
per experimentar sensacions noves,
per lograr un agent de negocis gratuit.
per entrenar-se a la boxa,
per tenir un juguet més.
per arribar a vídues.

Stgons afirma un savi historiador dels temps de dos cents segles abans de J. C., hi havia la bàrbara costum de casar-se per amor, però la darrera dona contagiada d'aquesta inverossímil mania va morir apedregada per les demés dones en justa represàlia al seu pervers intent de desacreditar el gremi.

EL SAVI TRAMUNTANA

HISTORIA SERIOSA

Es tracta d'una història seriosa i autèntica que succeí l'any 1909.

Davant d'un tribunal, i per qüestions que no són del cas, compareguè a declarar un home que comptava 93 anys.

L'home, durant la vista, allegà que l'únic testimoni que hauria pogut justificar-lo hauria estat un seu germà, però que aquest era mort.

—Quants anys fa que és mort? —preguntà el president.

—Cent cinquanta anys—respongué l'acusat.

—Com? Es que us voleu burlar del tribunal? Com és possible que un vostre germà faci cent cinquanta anys que sigui mort? Unicament us excuso perquè, degut als vostres anys, ja repapiegueu.

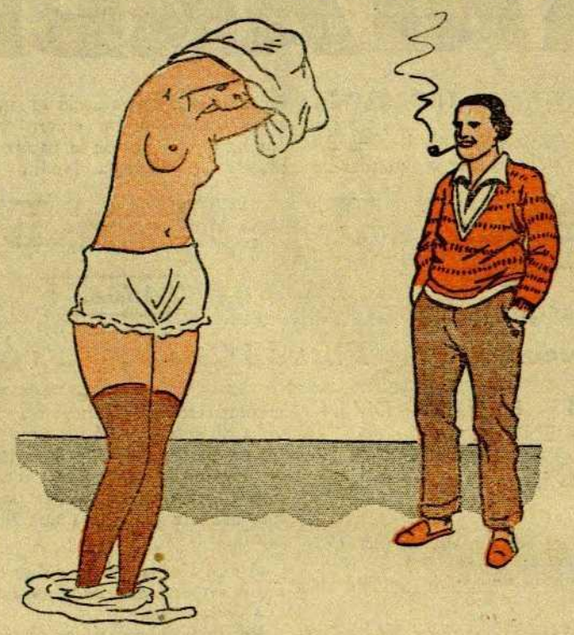
—No heu d'excusar-me, perquè el que us dic és cert. El meu germà fa cent cinquanta anys que és mort.

—No insistiu.

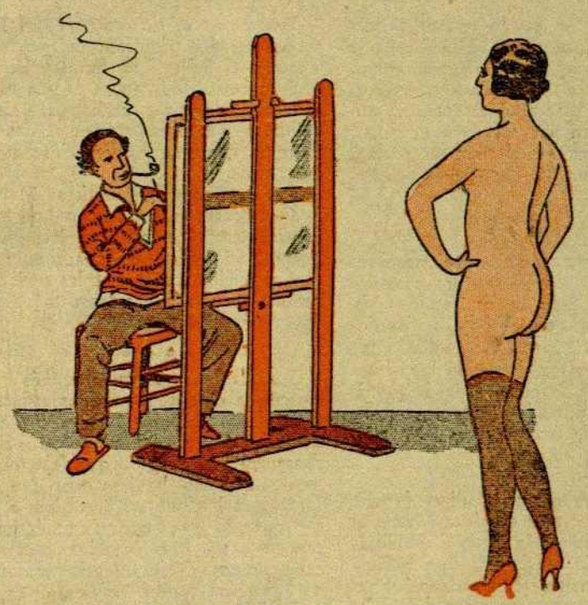
Però el vell insistí i explicà que el seu pare va néixer l'any 1740 i es casà el 1758 i que tingué el primer fill en 1759. Aquest fill morí l'any següent, o sigui el 1760. Feia exactament 150 anys. Ell era el germà d'aquest mort, perquè el seu pare es tornà a casar lany 1815, a l'edat de setanta cinc anys, i tingué un fill, que era ell, l'any 1816. De 1816 a 1909 anaven 03 anys, que eren els que tenia aleshores.

El president quedà convençut.

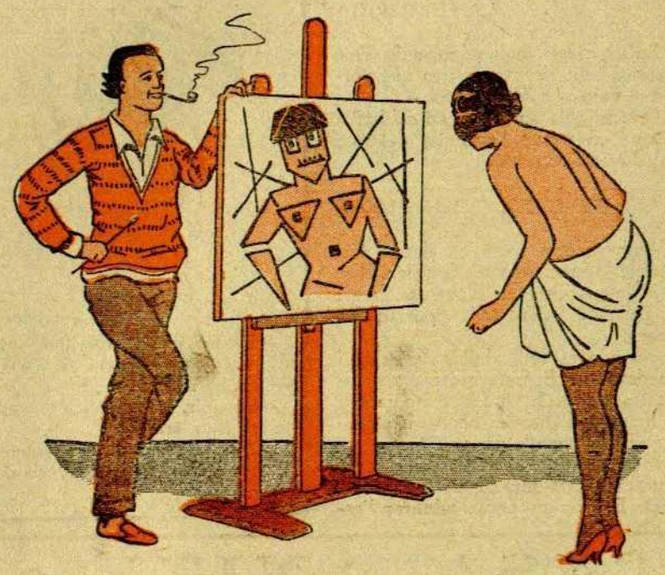
RETRAT CUBISTA

—Amb el bonica i ben formada que ets...

—...ja veuràs quin quadro més esplèndid faré de tu.

I quan el quadro fou acabat...

—Deies que jo era tan bonica i ben formada, i em pintes així, ximplet!

ESCENARIS I JAZZ BANDS

Ahir al Còmic es presentà la companyia megicana Lupe Rivas Cacho, amb una revista d'espectacles netament megicans titulats *Zarapes, Castores y rebozos*. Un pròleg i 11 quadros que són una meravella. Presentació formidable per tots els conceptes; música estupenda i de sabor netament d'aquella terra; i de dones, no cal dir que són esculturals i artistes de primera categoria. Una vegada més tenim la pretensió de recomanar tan estupend programa als nostres llegidors i llegidores, segurs que restaran molt satisfets.

* * *

Després d'un carinyós comiat a la simpàtica companyia de Comèdies d'Irene Lòpez Herèdia, que ahir al teatre Barcelona es va celebrar amb l'obra d'èxit «Una gran señora», avui, a la nit, es presentarà la notable companyia del teatre Maria Isabel, de Madrid, amb l'estrena de la tragèdia grotesca de Carles Arniches «La diosa ríe». Ens consta perfectament que el públic de Barcelona rebrà esplèndidament a aquesta notable companyia que tantes i tantes nits estupendes ha fet passar amb el seu exquisit i delicat art del teatre.

* * *

Segueix el seu camí triomfal dels mèrits, el vodevil sonor d'en Roure i Torrents «La reina ha relliscat». Pel teatre Espanyol està desfilant tota classe de públics desitjosos d'admirar una vegada més el deliciós art de la companyia de Santpere i recrear-se veient les infinites situacions còmiques de tan exquisida obra.

* * *

«Carita de emperaora» és l'obra del dia; per tot arreu es sent parlar dels seus èxits, i veritablement val la pena. Tant Empar Saus, Glòria Alcaraz, Germanes Ortega i Papitu Hurtado, com la resta de tan notable companyia, fan una veritable creació d'aquesta sarsuela, que sense dubte veurà tot Barcelona.

* * *

Encara que nosaltres som barrilaires de debò, els del Victòria aquesta vegada ens guanyen, presentant diàriament l'espectacle més divertit que hem conegut. «El huevo de Colón» constitueix avui dia l'entusiasme del bon comido, i la desesperació de les sogres que no poden retenir a llurs gendres a casa perquè acudeixin a gaudir unes hores alegres veient aquesta obra. Tenim entès, senyors papitescos, que aquesta setmana encara posaran més pebre a l'escenari del Victòria, en el qual es parlarà de «les dones del Papitu». Ja veureu, ja...

* * *

Tornem a tenir entre nosaltres la més formidable de les estrelles frívoles, la Bella Dirita; aquesta vegada actuarà en el popular music-hall Pompeya amb un escollit i picaresc programa digne de la primera artista d'Espanya. Des de demà, dijous, podreu admirar tanta formosura i gràcia úniques i exclusives.

* * *

Un extraordinari ballet format per sis senyoretes esculturals amb el títol Mariñy és la nota d'actualitat del simpàtic music-hall Royal Concert; així mateix la monissima Enri amb el seu exquisit art i delicadíssima veu, fa les delícies del públic, que l'aplaudeix extraordinàriament.

HOLLYWOOD - BAR - DANCING

ASALTO 103

Diumenges i dies festius, 7 tarda
Tots els dies 11 nit. Aperitif-Souper

AURORITA DE AMOR
Formidable ballarina

LOLITA RIVAS
Escultural ballarina

MARISA COBIAN
Ballarina de gran èxit

LOLITA GRANADOS
Estrella de ball

PEPITA SALES
Estrella de ball espanyol

THE SUNDAY GIRLS
De grandiós èxit

ORQUESTRA HOLLYWOOD JAZZ

30 senyoretes de saló, 30
HOLLYWOOD - BAR - DANCING
és el mes atrevit en decoració fins avui en salons d'espectacles.
Demani vostè la seva taula
Guardaroba obligatori. Reservat el dret d'admisió

En l'aristocràtic cabaret Hollywood segueix triomfant pel seu art exquisit el Ballet The Sunday Girls, amb la petita Judith que és una meravella. L'elegantíssima ballarina Crisàlida, que està enamorant el nostre director, continua les actuacions amb èxit franc.

Les formoses cançonetistes Maruja Carrillo (Momplete) i Susanna Sebastian amb els seus cuplets moderns, són l'obsessió de tothom; i així seguiríem descrivint les innombrables artistes que actuen en aquella meravellosa pista.

* * *

Senzillament formidable és el programa d'artistes que ens presenta el famós Moulin Rouge. Aquest dia vàrem ésser-hi la penya «Els desesperats», i creguin que feia molt temps que no havíem vist tantes formosura i frivolitat. Recordem a la cançonetista Eva Segura, que és una preciositat; a Pura Negri, que canta colossalment; Trini Negri, germana de l'anterior, també eminent, i com a final les germanes Navarro, que són el *no va más* de la barrila. Això sí que es gaudir de valent!

* * *

Sempre ens plau parlar de l'elegant Edèn Concert i fer constar que el seu programa d'artistes és del millor que corre pels music-halls de Barcelona. La inimitable parella de balls acrobàtics Zinaray et Moniela és, sense dubte, el veritable succés de la temporada. La gentil Pitusilla delecta al públic amb el seu art exquisit. Les simpàtiques Germanes Ortega, dues ballarines inimitables que triomfen plenament; Matilde Santacruz, ballarina gentil i formosa; Nieves Morales, de gran èxit, i així fins recordar un elenc de gran talla que deixa satisfet al públic en *grado sumo*.

* * *

Molts i molts són els espectacles dignes del bon corrido que hi ha pel Paral·lel, on s'hi gaudeix de valent per tots els music-halls i llocs de disbauxa; però, mai serà ben acabada la *juerga* si no es fa una visita al gran «Tropezón». Sí, senyor: en aquest clàssic cabaret es balla, es beu, es fa broma i es riu per les butxaques, i fins es gaudeix del caliu d'una col·lecció de mosses que són formidables.

CONTES DE LA VORA DEL LLIT

LES SET ABRAÇADES

La Laieta serveix al Passeig de Gràcia. Cada diumenge la Laieta va a «La Bohèmia», on s'hi troba amb en Quimet de «La Perla de la Confianza», un colmado del carrer de Consell de Cent.

En Quimet i la Laieta ballen a «La Bohèmia» tot el repertori de la banda, des de que es comença fins que s'acaba la primera part. La segona part, ja fa un grapat de diumenges que en Quimet i la Laieta la ballen sols en una sala i alcova d'una senyora que té una rendeta i d'aquesta manera compensa l'augment de preu de l'habitació moderna.

En aquella sala i alcova, en Quimet comença la feina, ala, ala, ala, fins arribar al carpó de la interfecta, i abraçada.

Després d'una abraçada, ala, ala, ala, l'altra abraçada. Fins a quatre o cinc abraçades.

La Laieta, cada diumenge tornava més tard a casa. La senyora un diumenge li va dir:

—Laieta, vostè abusa. A mi no em fa res que surti cada diumenge. El que no vull, és que torni tan tard. Avui he tingut de posar jo mateixa el bròquil al foc. I això no m'agrada. D'ara endavant, vull que sigui a casa entre les set i un quart de vuit.

Cada diumenge, la Laieta i en Quimet sentien en la sala i alcova la premura del temps. Ella recordava l'ordre imperiosa de la senyora.

—Vull que torni a casa entre les set i un quart de vuit!

Però el cas és que en Quimet, un diumenge que havia menjat llegosta, ala, ala, ala, va abraçar set vegades a la Laieta. Set abraçades! La xicota va sortir mig morta.

Però el record de les abraçades no podia esborrar-se així com així. Ara, des d'aquell diumenge memorable, la Laieta exigia resolta les set abraçades de reglament, i el pobre Quimet, tant si com no, ala, ala, ala, fins arribar a les set.

Heus ací que un diumenge la Laieta no sabia el que li passava al noi: jo ja els ho explicaré. La nit anterior, amb uns companys havia anat a buidar la bossa — un duro i propina — a ca la Angeleta del carrer de les Arrepentides. Com que el percal de la casa és del milloret que corre, res, que el xicot es va enamorar d'una de les xicotes i la prengué per assalt, retirant-se després d'un combat molt gloriós, però amb gran pèrdua de forces.

Res, que es va quedar sense municions.

I, es clar, aquella tarda, el xicot encara no s'havia refet. Ala, ala, ala, les abraçades no hi eren. En va caure una. En caigueren dues, tres, quatre. A la cinquena hi hagué drama. No podia ésser! No hi havia manera! Ella plorava i deia tot allò de «Ja no et faig illusió! Ja no m'estimes!» I les rèpliques de: «Sí, dona. Però no sé el que em passa avui. Estic molt nerviós perquè penso que és tard.» I ella tornava a dir: «Jo vull que me'n donis com cada diumenge!»

—Però, dona: si no tindrem temps... Encara me'n falten tres!

—Ai, Déu meu, i que sóc desgraciada!

I plors i desesper.

En Quimet, veient que el quadro es posava malament, revestint-se de valor i pensant amb la xicota de la nit anterior, que li havia fet molta illusió, ala, ala, ala, una altra abraçada, i d'aquella una altra arribà a la setena desitjada. El cap li rodava com si hagués anat sis rals de *caballitos*. Ella estava amarada com si acabés de fer dissabte.

Eren les vuit un quart de nou de la nit.

La Laieta en quatre gambades es plantà a casa seva. La senyora estava furiosa.

—No li vaig dir que no volia que vingés tan tard? Quina poca vergonya!

—Senyoreta, no sé què s'empatolla. Si he vingut ara, ha estat precisament perquè esperava que em toquessin les set de cada diumenge.

La varen treure. Hi ha números fatals.

L'HOME QUE MENJAVA FIGUES

Aquest fet va passar a Sampedor, entre setembre i octubre, quan va arribar a la masia Pruna l'hereu, que ja feia tres anys que era a Barcelona a estudiar.

Ja sabem el que són els estudiants: per les noies del poble, especialment, saben treure's de la boca paraules dolces a grapats, i un esguard és conquesta feta. Una tarda, junt amb una veïneta seva, anaren a passejar una estona pels afores del poble.

L'Anton, un xicot d'allò que se'n diu una mica tocat de l'ala, estava menjant figues d'una figuera que pertanyia a en Rafael (que així es deia l'estudiant), i en veure la parella, tement que en Rafael l'atrapés menjont figues, s'amagà al cim de la figurea entre el fullatge, que era molt espès. El xicot proposà a la seva companya reposar a l'ombra acollidora que feien les branques, entre les quals estava el pobre Anton estemordit. Jo no sé el que va passar allí, el cas és que ella, plorant, al cap de mitja horeta deia a en Rafael:

—Oh! Estàs segur de que no en sortirà cap compromís, trista de mi?

—Mira, Cinteta, jo no sabria dir-t'ho. Pregunta-ho a aquest d'aquí dalt—li digué l'estudiant, aixecant un dit al cel.

En aquell precís moment l'Anton devallà amb llestesa de la figuera i digué:

—Joves, jo no sé res; per tant, me'n rento les mans. Només menjava figues.

LA NOVA SALA DE BALL

En una gran ciutat tenien d'inaugurar una artística sala de ball; tothom hi treballava de valent per poder fer l'obertura el diumenge següent, i els pintors ja enllestien les darreres pinzellades.

El jovent de la ciutat esperava amb afició el dia de la inauguració per disfrutar força, perquè feia molt de temps que eren faltats d'una sala de ball.

El diumenge de la inauguració va ploure tot el dia; tots els carrers estaven negats d'aigua; una colla de joves es dirigien a la sala de ball, quan van trobar una deliciosa nena de divuit anys, amb un jove al seu costat, i un dels xicots més simpàtics del grup els va dir:

—Que no vindreu a fer la inauguració a la nova sala de ball?

El xicot que acompanyava la noia li va respondre:

—Avui anem al cinema perquè al ball serà tot un mullader!

—I—respongué el que havia parlat primer—per fugir del mullader us en aneu al cinema?

★ ★ ★

EL JUEU MALALT

A un poblet molt petit, on la gent és molt de missa i tan fanàtica com vulgueu, va anar a viure un jueu, el qual installà una botiga de robes.

Tot seguit s'escampà pel poble la nova de que era un israelita, i un grup anà a trobar el rector per tal de pregar-li que el diumenge fes un sermó contra ell.

El dia senyalat pel sermó, la petita església del poble estava plena de gom a gom. El rector, després de passejar un esguard entre els seus feligresos des de la trona, estossegà dos o tres cops i començà:

—Germans caríssims: entre nosaltres ha vingut a establir-se un jueu, que constitueix la vergonya del poble. No ve mai a missa, ni es confessa, ni combrega, ni ajuda monetàriament a les bones obres. Jo us demano, en nom de Déu (això ho digué amb veu terrible), que no hi aneu a comprar, i si vol vendre, que vengui als jueus, i com que de jueu entre nosaltres no n'hi ha cap més, haurà de plegar. Espero que tots complireu com a bons cristians que sou. Guerra a l'enemic de Déu!

No cal dir que la gent quedà satisfeta i prometé no posar els peus a la tenda del jueu.

Passaren algunes setmanes, i el nostre jueu es rosegava els punys de ràbia en veure que no venia la més petita peça de roba i que els acreedors ja començaven a turmentar-lo. Amb tants disgustos caigué malalt, i un veí seu l'anà a visitar.

—Home, Levy!—li digué—. Si tu combreguessis, el poble et miraria amb bons ulls i vindria a comprar, podries pagar els teus creditors i tornaries a ésser feliç.

—Veuràs—li contestà el jueu—si ha de passar tal com tu dius, jo no m'hi oposo: que vingui un capellà i que faci de mi el que vulgui.

Immediatament es presentà el rector, i agafant el crucifix i collocant-li una espelma al darrera, començà:

—Per la teva culpa el mataren. Per la teva culpa el crucifixaren. Per la teva culpa li travessaren l'esquena...

Posant el capellà l'espelma al davant del Sant Crist, continuà:

—Per la teva culpa...

—Ep!—interrompé el malalt—. A veure si li socarreu els... faldons i també serà per la meva culpa!

ELS DOS ENAMORATS

Un diumenge molt deliciós, amb un radiant sol del més de setembre, dos gentils enamorats van anar a passar la tarda al camp; ell, que era un xicot molt *tremendo*, aquella tarda del diumenge volia aprofitar-se amb la seva xicota.

Aquesta parella feia tres mesos que festejaven, i el xicot encara no havia arribat a explorar el lloc més envejat de les dones; els dos enamorats van sentar-se a sota d'una figuera, i ell aquella tarda, aprofitant la solitud del lloc on es trobaven, li deia unes paraules molt dolces, tenint-la agafada per la cintura. Ella, un xic vergonyosa, va dir-li:

—Però què vols fer, Eduard?... No! Farem un disbarat... No!... Almenys, no em facis mal! Tingues compte... saps?

Mentre els dos enamorats feien grimègia amorosa, hi havia un bordegàs amagat en un marge, disfrutant d'una bonica diversió gratuita; el motiu d'estar allí era que jugava a lladres i serenos amb uns altres xicots.

L'Eduard, mentrestant, anava fent, i, home expert en evitar compromisos, es disposava, en el moment d'arribar al setè cel, a batre's en retirada, amb el que si bé es privava dels més deliciosos moments de l'acte de l'amor, sabia que se'n podia anar content d'haver fet una trencadissa sense més conseqüències.

I veus ací que, en el mateix moment en que ell anava per parlar en termes estratègics, a arreplegar les seves tropes, es sentí la veu del vailet que cridava a un company seu de joc:

—Vés amb compte, que ja venen!

En aquell precís instant era quan l'Eduard, bruscament i amb tot el sentiment de la seva ànima, i també del seu cos, fugia violentament d'allò que tant de delit li causava, deixant la roba interior de la xicota feta una veritable desgràcia.

Ella, agraïda en veure, o millor dit, en sentir que tot havia anat tan bé, li compensava el plaer interromput petonejant-lo i abraçant-lo. Sobtadament, vegé passar el vailet, i no li restà el més petit dubte de que ell era el que havia llençat el crit que, encara que innecessàriament, l'havia posada en guàrdia contra l'irreparable.

I sense deixar d'acariciar a l'Eduard, com un suplement del plaer gaudit, mormolà a la seva orella:

—Aquest noi és aquell que ha cridat: «Ara vénen!».

L'Eduard, que tenia altra feina, no en va fer gaire cas i es limità a respondre:

—Sí.

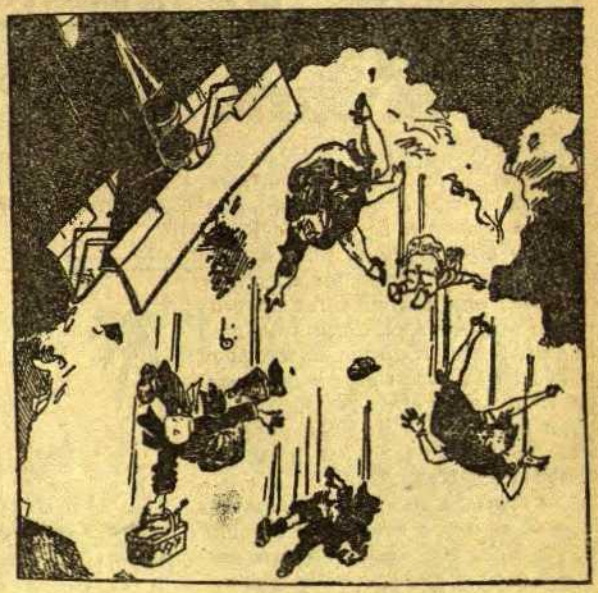
—I... digues—féu llavors ella, molt mimosa—: com ho ha conegut?

L'HUMOR ESTRANGER

El guàrdia de nit. — He de presentar-li una queixa. Quatre o cinc vegades que m'he adormit, se m'ha apagat el braser!

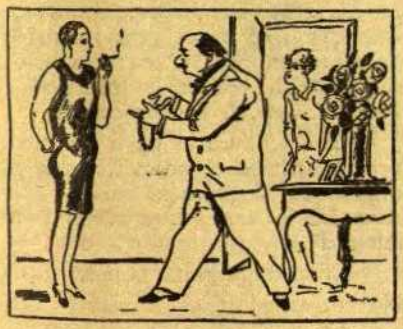
(De *The Humorist*)

ELS NAUFREGS DE L'AIRE

La dona al marit: — Sobretot, no perdis les provisions!

(De *Indge*)

El marit gelós.—D'on l'has tret, aquest collar de perles?

La senyora.—Es de la minyona...

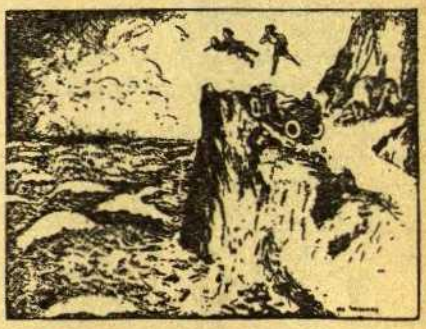
(De *Candide*)

—Vostè em mira les cartes!

—Perdoni: no cal, perquè les he remenades jo...

(De *London Opinion*)

La dona, al marit.—Gira cap a la dreta, home!

(De *Candide*)

"LA NORMANDA"
GOMAS HIGIÉNICAS
"KRUP"
Sin talco, no irritan,
suaves como un guante
SAN OLEGARIO, 22
(Cerca Conde del Asalto)

ROMANY
GUAREIX TOTALMENT
Morenes, Fístules, Clivelles
Guareix en absolut i fa innecessàries les operacions quirúrgiques
FARMACIA PERRAMON
Viladomat, 55. - BARCELONA
PREU: 8'75 PESSETES

Vegi, i convenci's
de les curiositats, salons d'escultura. Interessants models artístics de
Casa de Madame Rita
Rambla de Santa Mònica, 6
BARCELONA

EL CORREU DE NA TECLETA

L'actualitat palpitant entre porteres, noies de fàbrica i dones de plaça, és el crim de Badalona. El crim de Badalona, on intervé una història d'amor un xic baix de sostre, un aventurer espavilat, una granollerenca apassionada i una pobra vella que pagà amb la mort les seves imprudències. Ja se n'ha fet una auca i espero que aviat sentirem cantar el romanso.

La morbositat del públic resta palesa amb l'interès que posa en aquest crim sensacional, no tan llefiscós com el d'en «Ricardito». Arreu la gent es llença àvidament damunt de les fulles que relaten un crim passional o en el que apareixen circumstàncies delicades. Com aquella troballa d'un cadàver descompost i mig desfet que les aigües llençaren a la platja fa uns quants anys. A l'atestat, el pescador que l'havia descobert declarava que no havia pogut esbrinar si pertanyia a un home o a una dona.

—Però — deia el jutge — entre un home i una dona, bé hi ha una diferència...

—Sí — respongué el pescador—, però aquesta diferència... se l'havien menjada els peixos!

Tecleta

K. Lent Demena.—Al periòdic trobarà adreces discretes, per tots els gustos i per tots els gastos.

Cuscunilla.—N'aprofitem un.

Banyista d'aigua calenta.—Es massa innocent.

J. M.—En efecte, però, què hi vol fer!

Van Tresca.—Sortirà, si no hi ha destorb.

B. Orrango.—El farem sortir.

Tit Hella.—Ja s'ha publicat.

LA MUNDIAL

Primera casa a Barcelona dedicada a la venda de gomes higièniques alemanyes. Pòlvors matacabres RAPID, a la primera vegada R. I. P.

CLÍNICA

Vies urinàries - Lavatges - Preventius - Irrigacions

ESPALTER, 6 *(Entre Sant Pau i Beat Oriol)* **TELÈFON 20535**

L'EDUCACIÓ

La dolça i bonica Julieta festeja, i el seu casament ha de celebrar-se dintre de pocs dies. Els preparatius es fan a tota marxa. L'altre dia va anar amb els seus pares a comprar el *trousseau* en una botiga de roba blanca. Tot resultà a gust de tots menys les camises. La seva mare va trobar que les camises no eren prou airoses.

—La Lluïsa no s'ha volgut banyar perquè diu que troba l'aigua massa freda.

—En canvi, el seu xicot l'ha trobat calenta.

—Què dirà el teu marit, quan et veurà amb una camisa d'aquestes?

—Oh! Es indiferent. En Lluís m'ha dit que la nit de nuvis m'hauré de treure la camisa.

L'esglai i la indignació dels pares en escoltar aquestes paraules de Julieta foren terribles. El pare especialment es posà fora de si i anà immediatament a trobar el seu futur gendre per fer-li veure la inconveniència de procedir d'aquella manera amb una noia pura i innocent.

—Futur gendre—li digué—, la meva filla ha canviat totalment d'ençà que et coneix i festeja amb tu. Aquest matí hem anat a comprar les camises del *trousseau* i ens ha deixat parats amb una sortida inesperada.

—Home... m'intriga. Quina sortida ha estat aquesta?

—Ha dit que no calia preocupar-se massa de les camises perquè tu li havies dit que la nit de nuvis ho faríeu sense camisa. I ja comprendràs que això no és gens agradable de sentir en boca d'una noia innocent que ha rebut la instrucció i l'educació en els millors collegis.

—Oh! L'educació no li discutiré, però la instrucció, permeti'm que li digui que la posseeix molt estantissa. En les cartes que m'escriu les faltes d'ortografia hi són a dojo.

—Faltes d'ortografia la meva filla? No pot ésser!

—Que no? Ara ho veurà. Aquí té una carta escrita d'ella. Fixi's què diu: «Amb molts petons a la boca, als ulls i als pevrots, es despedeix la teva Julieta». Què li sembla? Escriu pebrots amb «v»! Ja li dic jo que n'està d'instruïda, la seva filla!

Restaurant CASA JUAN COMPARTIMENT REFORMAT

Cuina selecta - Salonets independents - Preus molt econòmics

Especialitat en la paella valenciana

RAMBLA SANTA MONICA, 21 i 23

G. ALOMAR Vies urinaries. Curació més ràpida mitjançant el seu aparell elèctric Aribau, 5. C econòmica 5 ptes. De 12 a 3 i de 5 a 8. Fest. de 10 a 12

¡NERVIOSOS!

Basta de sufrir inútilmente gracias a las acreditadas

GRAGEAS POTENCIALES DEL Dr. SOIVRÉ

que combaten de una manera cómoda, rápida y eficaz la

Neurastenia, Impotencia (en todas sus manifestaciones) dolor de cabeza, cansancio mental, pérdida de memoria, vértigos, fatiga corporal, temblores, dispepsia nerviosa, palpitaciones, histerismo y trastornos nerviosos en general de las mujeres y todos los trastornos orgánicos que tengan por causa u origen agotamiento nervioso.

Las **Grageas potenciales del Dr. Soivré,** más que un medicamento son un alimento esencial del cerebro, medula y todo el sistema nervioso, regenerando el vigor sexual propio de la edad conservando la salud y prolongando la vida; indicadas especialmente a los agotados en su juventud por toda clase de excesos, a los que verifican trabajos excesivos, tanto físicos como morales o intelectuales, esportistas, hombres de ciencia, financieros, artistas, comerciantes, industriales, pensadores, etc., consiguiendo siempre con las GRAGEAS POTENCIALES DEL DR. SOIVRÉ, todos los esfuerzos o ejercicios fácilmente y disponiendo el organismo para reanudarlos con frecuencia y máximo resultado, llegando a la extrema vejez y sin violentar al organismo, con energías propias de la juventud. *Basta tomar un frasco para convencerse de ello.*

Venta a 5'50 pesetas frasco, en todas las principales farmacias de España, Portugal y América

NOTA.—Dirigiéndose y enviando 0'25 pesetas en sellos de correo para el franqueo a Oficinas **Laboratorio Sóbatarg, Calle del Ter, 16, Barcelona,** *recibirán gratis un librito explicativo sobre el origen, desarrollo y tratamiento de estas enfermedades.*

Sí, però...

les PURGACIONS només es curen amb SELLOS SALOLADOS BALSAMICOS, que els venen a totes les Farmàcies i en la del autor, Escudillers, 61

VIES URINARIES

i totes llurs greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, com son: Cistitis, prostatitis, gota matinal o militar, orquitis, etc., de l'home; metritis, vaginitis, anexitis, etc., de la dona; s'obté un ràpid i eficaç resultat amb l'ús dels **SELLOS OSSAM;** *llurs propietats antisèptiques i microbicides es comuniquen a la sang i orina, notant-se els seus efectes a les primeres preses; calmen els dolors produits per la micció, la orina es manté asèptica i els gonococus són destruits, fins que s'obté amb el seu ús una veritable i completa curació.*

En venda: Doctor Andreu; Segalà, Rambla de les Flors, 14; Farmàcia «La Cruz»; Farmàcia Tarrés, carrer del Carme, 84; Centre d'Especifics, Pelayo, 56.

EROTYL

ESPECIFIC DE LA

Astenia Genital

(IMPOTENCIA)

De la eiaculació precoç (pèrdues seminals), de la debilitat i molt eficaç contra la neurastènia en totes ses manifestacions. El més poderós elaborador i regenerador de l'activitat neuro-espinomedulo-genital. Pot i deu ésser pres amb la major i la més absoluta confiança per ésser completament inofensiu. No produeix transtorns de cap classe. Unic producte que rejoveneix, cura sense perjudicar.

FULLETS GRATIS — LABORATORIS FARMACOLÒGICS W. DITREM — ALTA S. PERE, 50-BARCELONA-TELÈF. 18631 — **PREU: 21'75 Ptes.**

Sulfureto CABALLERO

CURA LA SARNA RADICALMENT

VENDA: FARMÀCIA CONDE ASALTO, 86 i CENTRES D'ESPECIFICS

MODAS

ESPERANZA

* * *

Sempre novetats
Formidables maniquís

* * *

ARAGÓ, 185, pral, 2.ª
TELÈFON 77.309.

No es confongui de pis.

SÓTANO BAR

El lloc més popular i més clàssic del Paral·lel

Tothom que vol menjar bé i barat i els que estimen el veritable mar ac i els embutits milloren van a aquesta *tu coberts a 7 ptes. casa.-Suculen*

El millor i més barat de Barcelona

RONDA SANT PAU, 4 - TEL. 11651

BLENORRAGIA

(PURGACIONS)

en totes les seves manifestacions: URETRITIS, PROSTATITIS, ORQUITIS, CISTITIS, GOTA MILITAR, etc. en l'home, i VULVITIS, VAGINITIS, METRITIS, CISTITIS, ANEXITIS, FLUIXOS, etc. en la dona, per cròniques i rebels que siguin, es combaten d'una manera còmoda, ràpida i eficaç amb els

CATXETS DEL DR. SOIVRÉ

que depuren la sang i els humors, comuniquen a l'orina llurs meravelloses propietats antisèptiques i microbicides; llurs admirables resultats s'experimenten a les primeres preses, la millora prossegueix fins el complert i perfecte restabliment de tot l'aparell gènito-urinari guarint-se el pacient per si sol sense injeccions, rentats, aplicació de sondes, bugies, ect, tant perillós sempre per les complicacions a que s'exposen i ningú heu esment de la seva malaltia. *N'hi ha prou amb prendre'n una capsa per a convèncer-se'n.* Exigiu sempre els legitims **Catxets del Dr. SOIVRÉ** i no admeteu substitucions interessades, d'escasos o nuls resultats.

VENDA A 6'50 PTES. CAPSA, a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i Amèrica.

Hotel Meublé Verdura

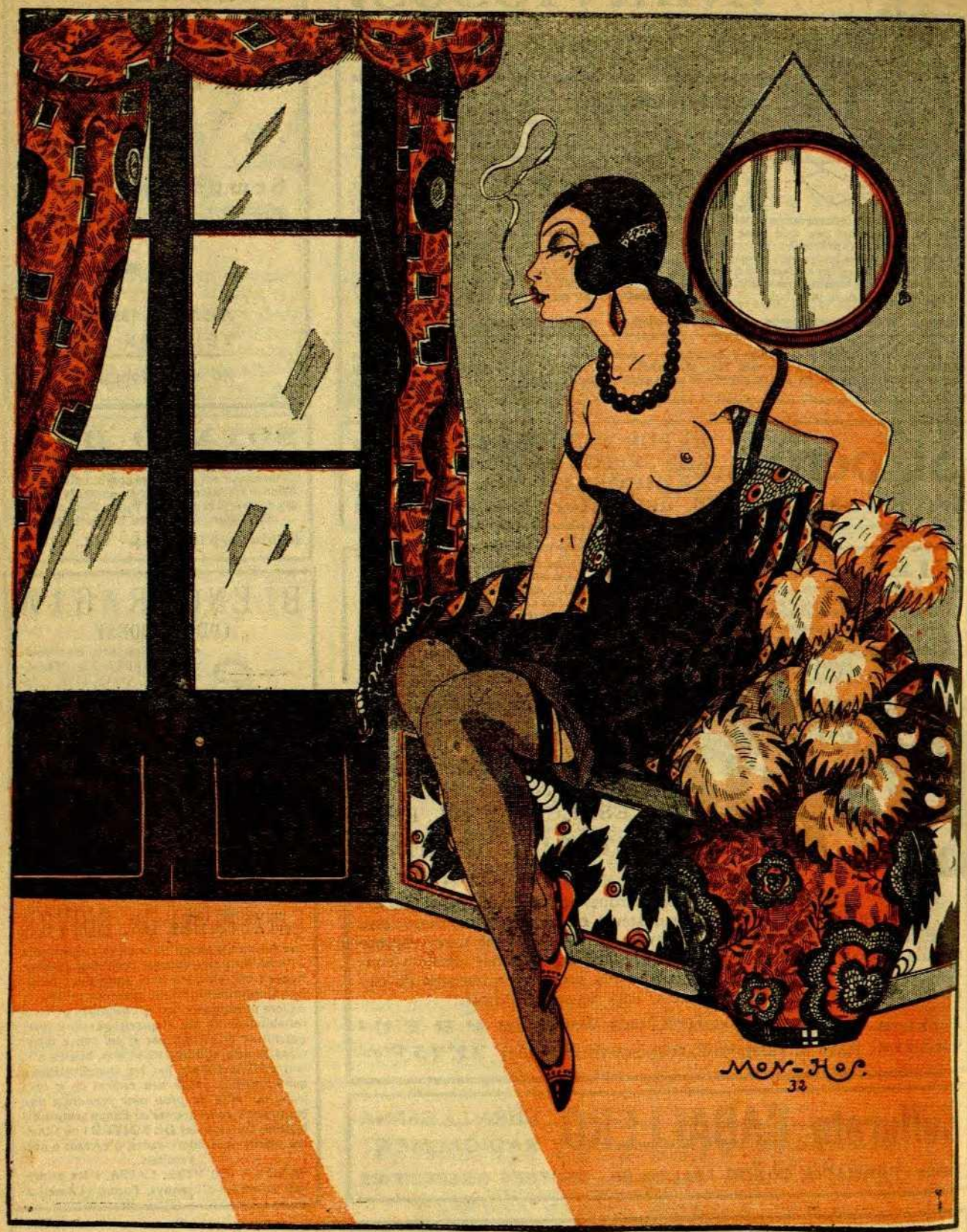
BARBARA, 27 - TELÈFON 11,193

Hotel Mont-d'Or. Meublé

PORTA SANTA MADRONA, 6
(FRONT RAMBLES) TELÈFON 13.603

Gran comoditat, ascensor, calefacció central, telèfon privat, quartos de bany, habitacions a 3 i 5 ptes. Servei permanent

COSTA: CARRER NOU DE LA RAMBLA, 45. — BARCELONA

—Ai! Tinc més ganes que torni a ésser primer de maig perquè pari tothom...